

Latvijas Republikas tiesībsargs

Baznīcas iela 25, Rīga, LV-1010, tālr.: 67686768, fakss: 67244074, e-pasts: tiesibsargs@tiesibsargs.lv, www.tiesibsargs.lv

ATZINUMS pārbaudes lietā Nr. 2017-15-27E Rīgā

2017. gada 24. aprīlī Nr.6-6/12

Iesniedzējam

Valsts ieņēmumu dienestam
vid@vid.gov.lv

Zināšanai: **Finanšu ministrijai**
pasts@fm.gov.lv

*Par Valsts ieņēmumu dienesta rīcību
administratīvā pārkāpuma lietā*

Tiesībsargs, izskatot iesniedzēja 2017. gada 14. marta iesniegumu (reģ. ar Nr.388) ar lūgumu tiesībsarga kompetences robežās iesaistīties problēmsituācijas risināšanā saistībā ar Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk arī - VID) rīcību, ierosināja pārbaudes lietu par labas pārvaldības principa ievērošanu.

Faktiskie apstākļi

Tiesībsargs konstatēja, ka VID ar 2016. gada 5. oktobra lēmumu Nr.14G-BS004683 iesniedzēju kā uzņēmuma vienīgo valdes locekli ir administratīvi sodījis, piemērojot naudas sodu un tiesību atņemšanu ieņemt noteiktus amatus.

VID lēmumam iesniedzējs nepiekrita un 2016. gada 19. oktobrī iesniedza sūdzību VID ģenerāldirektorei. Sūdzībā kā tās iesniedzējs tika norādīts – fiziska persona, sūdzību kā dokumentu pašrocīgi parakstījis iesniedzējs, bet tā tika iesniegta VID, izmantojot uzņēmuma VID elektroniskas deklarēšanas sistēmas (turpmāk arī - EDS) lietotni.

VID, uzskatot, ka dokumentus ar uzņēmuma EDS lietotni var iesniegt tikai uzņēmums, 2016.gada 31.oktobrī pieņēma lēmumu atteikt izskatīt pēc būtības uzņēmuma (nevis iesniedzēja) sūdzību par VID 2016.gada 5. oktobra lēmumu Nr.14G-BS004683.

Lēmums ir adresēts uzņēmumam un tajā ir norādīts, ka šo lēmumu var pārsūdzēt tiesā.

Iesniedzējs par VID 2016.gada 31.oktobra lēmumu 2016.gada 10.novembrī iesniedza sūdzību Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā, kura ar 2016.gada 2.decembra vēstuli

sūdzību atteica pieņemt, jo šāds iestādes lēmums saskaņā ar Latvijas Administratīvā pārkāpuma kodeksu (turpmāk arī – LAPK) nav paredzēts, līdz ar to nav pārsūdzams LAPK kārtībā.

Iesniedzējs 2017. gada 20. janvārī iesniedza sūdzību VID ģenerāldirektorei, lūdzot atcelt VID 2016. gada 5. oktobra lēmumu Nr.14G-BS004683 par saukšanu pie administratīvās atbildības un nepieciešamības gadījumā atjaunot procesuālo termiņu sūdzības iesniegšanai.

VID 2017.gada 17.februārī pieņēma lēmumu atteikt atjaunot procesuālo termiņu sūdzības iesniegšanai un atteikt izskatīt pēc būtības iesniedzēja sūdzību.

Saskaņā ar Tiesu informācijas sistēmā pieejamo informāciju Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā 2017. gada 10. aprīlī ir ierosināta lieta pēc iesniedzēja sūdzības par VID 2017. gada 17. februāra lēmumu.

Tiesībsarga vērtējums

Izanalizējot iesnieguma materiālus un papildu iegūto informāciju, tiesībsargs sniedz šādu atzinumu.

1. Saskaņā ar LAPK 244. pantu institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārlicības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Pretēji minētajai tiesību normai, VID, izskatot 2016.gada 19.oktobra iesniedzēja sūdzību, kura tika iesniegta izmantojot uzņēmuma EDS lietotni, nav vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izvērtējis visus apstākļus, turklāt rīkojoties pretēji LAPK prasībām.

Pirmkārt, VID ir ignorējis apstākli, ka 2016.gada 19.oktobra sūdzība, kura tika iesniegta, izmantojot uzņēmuma EDS lietotni, nav iesniegta uzņēmuma vārdā, bet gan fiziskās personas vārdā. Otrkārt, VID ir ignorējis apstākli, ka sūdzību (ieskenēto dokumentu) ir parakstījis iesniedzējs. Treškārt, sūdzība, kas ir noformēta iesniedzēja vārdā, ir nosūtīta no uzņēmuma EDS lietotnes, kura vienīgais valdes loceklis ir iesniedzējs. Minētie apstākļi ir būtiski pareizas lietas izspriešanā.

Konkrētā gadījumā nav šaubu, ka VID ir saņemta iesniedzēja, nevis uzņēmuma sūdzība (kā dokuments). Sūdzība ir saņemta ar uzņēmuma EDS lietotnes starpniecību.

LAPK 280. pants nosaka sūdzības satura prasības. Nav šaubu, ka iesniedzējs ir izpildījis LAPK 280. panta pirmās daļas prasības – iesniedzēja 2016. gada 19. oktobra sūdzībā ir norādīts institūcijas (amatpersonas) nosaukums, kurai adresēta sūdzība; ir norādīts sūdzības iesniedzēja vārds, uzvārds un dzīvesvieta; ir norādīts lēmums, par kuru iesniedz sūdzību; kādā apjomā lēmums pārsūdzēts un kā izpaužas lēmuma nepareizība; ir norādīts sūdzības iesniedzēja prasījums; ir norādīts sūdzības sastādīšanas laiks.

LAPK 280. panta otrā daļa paredz, ka sūdzību paraksta iesniedzējs vai juridiskās personas pilnvarots pārstāvis. Lietā ir konstatējams, ka sūdzība tika iesniegta, izmantojot uzņēmuma EDS lietotni, kas nozīmē, ka tā ir parakstīta ar uzņēmuma elektronisko parakstu. Tātad ir konstatējams, ka sūdzību, kuru noformēta iesniedzēja vārdā, iesniedzējs nav parakstījis.

Saskaņā ar LAPK 283.panta pirmo daļu, ja nav ievērotas šā kodeksa 280.pantā noteiktās prasības, augstāka iestāde pieņem lēmumu par sūdzības atstāšanu bez virzības un trūkumu novēršanai nosaka termiņu, kas nav īsāks par 10 darba dienām, skaitot no lēmuma paziņošanas dienas. Lēmums nav pārsūdzams.

No minētajām tiesību normām izriet, ka VID bija pienākums konkrētajā gadījumā iesniegto sūdzību atstāt bez virzības, nosakot termiņu trūkumu novēršanai, proti, lūdzot novērst trūkumu, - ka iesniedzējs nav parakstījis sūdzību.

Ja iesniedzējam nebūtu vēlmes iesniegt sūdzību atbilstoši likuma prasībām, tad sūdzību uzskatītu par neiesniegtu un ar lēmumu atdotu atpakaļ iesniedzējam¹. Lēmumu uzskatīt sūdzību par neiesniegtu sūdzības iesniedzējs 10 darba dienu laikā no tā paziņošanas dienas var pārsūdzēt rajona (pilsētas) tiesā pēc savas dzīvesvietas vai juridiskās adreses. (..)².

¹ Sk. LAPK 283. panta otro daļu.

² Sk. LAPK 283. panta trešo daļu.

No minētajām tiesību normām izriet skaidrs procesa rezultāts, kurā VID ir iespēja pārliecināties, vai tiešām iesniedzējs, iesniedzot sūdzību, kura noformēta kā fiziskas personas sūdzība, bet elektroniski parakstīta ar uzņēmuma elektronisko parakstu un nosūtīta VID, ir izteicis savu gribu pārsūdzēt VID 2016.gada 5. oktobra lēmumu, vai tāda griba nav bijusi. Savukārt iesniedzējam likums skaidri nosaka sekas par izvēles neizdarīšanu.

Pretēji minētajam konkrētajā gadījumā VID ir balstījies uz selektīvi izvēlētiem lietas apstākļiem – ņēmis vērā tikai faktu, ka sūdzību iesniedza un parakstīja uzņēmums, bet pilnībā ignorējis iesniedzēja sūdzību kā dokumentu, tā saturu, un pieņēmis lēmumu (VID 2016. gada 31. oktobra lēmums), kuru vispār kā dokumentu neparedz LAPK.

VID 2016.gada 31.oktobra lēmumu pamato ar LAPK 279.panta pirmo daļu, kas paredz, ka administratīvā pārkāpuma lietā pieņemto institūcijas (amatpersonas) lēmumu var pārsūdzēt augstākā iestādē persona, kura saukta pie administratīvās atbildības, un cietušais, kā arī aizskartais mantas īpašnieks - daļā par savu mantu. (..).

Tiesībsarga skatījumā, konkrētajā gadījumā minēto tiesību normu kā vienīgo VID nedrīkstēja piemērot, jo nav šaubu, ka dokuments (sūdzība), ko uzņēmums nosūtīja VID ar EDS lietotni, sagatavots no iesniedzēja vārda, kas LAPK 279.panta pirmās daļas izpratnē viennozīmīgi ir persona, kura saukta pie administratīvās atbildības. Turklāt LAPK 279.panta noteikumi nenosaka sūdzības saturu un rīcību šī satura nepilnību gadījumā, to nosaka LAPK 280.un 283.pants. LAPK 279.panta atrautas piemērošanas rezultāts ir acīmredzams – VID ir pieņēmis lēmumu, kuru vispār kā dokumentu neparedz LAPK, kas būtībā robežojas ar patvaļu.

Tiesībsargs uzskata, ka VID rīcība ir bijusi neatbilstoša likuma prasībām, kas cita starpā nenodrošina arī privātpersonas tiesību un tiesisko interešu ievērošanu, ko likumdevējs ar LAPK 280.un 283.panta starpniecību ir paredzējis šajā procesā. Šāda rīcība ir prettiesiska, un neatbilst labas pārvaldības principam pati par sevi.

Turklāt, pieņemot lēmumu, kas kā procesuāls dokuments nav paredzēts LAPK, VID arī ir maldinājis iesniedzēju par iespējām pārsūdzēt attiecīgo lēmumu LAPK noteiktajā kārtībā. VID ir informējis par tādu kārtību, kas nav realizējama. Minētais attiecīgi rada virkni citu iesniedzējam nelabvēlīgu seku. Iesniedzējam, paļaujoties uz VID lēmumā norādīto pārsūdzēšanas iespēju un pārsūdzot attiecīgo lēmumu, kā iesnieguma materiālos ir konstatējams - tiesa ar vēstuli nav pieņēmusi izskatīšanai iesniedzēja sūdzību, norādot uz šāda lēmuma neesamību LAPK un attiecīgi sūdzības iesniegšanas neiespējamību. Neskatoties uz šādu iznākumu iesniedzējs, VID skatījumā, formāli ir nokavējis procesuālo termiņu sūdzības iesniegšanai, kuru attiecīgi VID vēlāk atsakās atjaunot un izskatīt sūdzību pēc būtības.

Tiesībsargs uzskata, ka konkrētajā gadījumā VID prettiesiska un maldinoša rīcība ir radījusi šķēršļus iesniedzēja sūdzības izskatīšanai pēc būtības, jo no iesnieguma materiāliem nav šaubu (un par to nav strīda lietā), ka iesniedzēja 2016. gada 19. oktobra sūdzība VID ir iesniegta LAPK noteiktā termiņā. VID procesuāli nepareizas rīcības rezultātā iesniedzējam nācās atkārtoti vērsties VID, cita starpā lūdzot termiņa atjaunošanu. Tiesībsargs uzskata, ka VID pie šādiem apstākļiem bija pienākums atjaunot procesuālo termiņu un izskatīt sūdzību pēc būtības, jo par iestādes kļūdām privātpersonai nevar rasties nelabvēlīgas sekas un jebkuras šaubas ir vērtējamas par labu privātpersonai.

Nemot vērā, ka VID ar 2017. gada 17. februāra lēmumu iesniedzējam nav atjaunojis procesuālo termiņu un ir atteicies izskatīt sūdzību pēc būtības, par ko šobrīd ir ierosināta lieta Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā, tiesībsargs aicina iesniedzēju minētos tiesībsarga apsvērumus izklāstīt tiesai.

2. Tiesībsargs ir noskaidrojis, ka, ņemot vērā precedentu, kāds ir noticis ar iesniedzēju³, VID iesniedzēja gadījumam līdzīgās situācijās, iespējams, ir mainījies praksi, proti, VID vairāk nepieņem lēmumu par atteikšanos izskatīt sūdzību pēc būtības, bet nosūta informatīvu vēstuli.

³ Tiesa ar vēstuli atteikusies izskatīt iesniedzēja sūdzību par VID 2016.gada 31.oktobra lēmumu, jo LAPK to neparedz.

Tiesībsargs norāda, - pat, ja VID turpmāk iesniedzēja gadījumam līdzīgās situācijās nepieņem lēmumu par atteikšanos izskatīt sūdzību pēc būtības, bet sūta informatīvu vēstuli, tas pēc būtības nemaina VID rīcības prettiesiskumu. Arī šāda prakse ir balstīta uz nepareizu LAPK noteikumu interpretāciju un noteiktu normu neievērošanu, kas tiešā veidā rada privātpersonām vairāku tiesību aizkārums. Pirmkārt, ar šādu rīcību VID ignorē LAPK 244. panta prasības (pienākums vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētīt visus lietas apstākļus to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas). Tāpat ignorē LAPK 283. panta prasības (pienākums atstāt bez virzības sūdzību, ja nav izpildītas likuma prasības). Otrkārt, VID atsaukšanās tikai uz LAPK 279.panta pirmo daļu kā pamatojumu situācijas risinājumam nav un nevar būt pietiekama, jo šī norma neregulē sūdzības pieņemšanas procesu. Atsaucoties tikai uz LAPK 279.panta pirmo daļu, būtībā par bezjēdzīgām un nenozīmīgām tiek padarītas LAPK 283. panta prasības, un diez vai tāds ir bijis likumdevēja mērķis, pieņemot administratīvā pārkāpuma lietvedības procesu. Treškārt, ar attiecīgu praksi VID ne tikai rada privātpersonām maldīgu priekšstatu par administratīvo pārkāpumu izskatīšanas procesu, bet arī rada tiesību uz taisnīgu tiesu aizskārums. Plašākā kontekstā attiecīgā prakse turpina graut jau tā iedragāto sabiedrības uzticēšanos VID. Ceturtkārt, ja šādā prakse VID tiek realizēta, tad no labas pārvaldības viedokļa to var vērtēt tā, ka VID struktūras cenšas lieku reizi neapgrūtināt sevi ar nepieciešamību izskatīt personu sūdzības pēc būtības, tādējādi atvieglojot sava darba apstākļus, nevis rūpēties par likuma precīzu ievērošanu un procesuālā taisnīguma garantēšanu.

Ja VID īsteno šādu praksi, aicinām to pārtraukt un rīkoties atbilstoši LAPK prasībām.

3. Iepazīstoties ar iesnieguma materiāliem, tiesībsargs konstatē, ka VID administratīvā pārkāpuma lietā Nr.14G-BS004683 iesniedzējam ir izvirzījis prasības, ko iesniedzējs nebija tiesīgs veikt atbilstoši citam VID lēmumam, kas attiecīgi rada šaubas par VID 2016.gada 5. oktobra lēmuma Nr.14G-BS004683 tiesiskumu.

No iesnieguma materiāliem ir konstatējams, ka VID ar 2015.gada 24.aprīļa lēmumu Nr.NK023648 jau bija sodījis iesniedzēju ar tiesību atņemšanu ieņemt noteiktus amatus. Proti, iesniedzējam tika atņemtas tiesības ieņemt personālsabiedrības lietveža, personālsabiedrību pārstāvēt tiesīgā biedra, kapitālsabiedrības valdes locekļa, kapitālsabiedrības padomes locekļa, prokūrista, parastā komercpilnvarnieka, pārstāvja filiālē, komercsabiedrības likvidatora, sabiedrības kontroliera un revidenta amatus uz vienu gadu. Minētais lēmums kļuva neapstrīdams ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2015. gada 16. novembra lēmumu lietā Nr.5-5/0037/17.

Tas nozīmē, ka atbilstoši LAPK 285. un 291. panta noteikumiem lēmuma izpilde uzsākās 2015. gada 17. novembrī. Proti, no 2015. gada 17. novembra līdz 2016. gada 16. novembrim iesniedzējs bija uzskatāms par sodītu ar tiesību atņemšanu ieņemt noteiktus amatus, kas cita starpā nozīmē, ka viņš nebija tiesīgs veikt jebkādas darbības minēto amatu pilnvaru ietvaros.

Neskatoties uz to, VID 2016. gada 15. jūlijā nosūtīja iesniedzējam brīdinājumu par uzņēmums maksātnespējas procesa pieteikuma iesniegšanu tiesā. Lai arī iesniedzējs informēja VID par faktu, ka viņš saskaņā ar VID 2015. gada 24. aprīļa lēmumu Nr.N023648 jau ir sodīts ar tiesību atņemšanu ieņemt noteiktus amatus un tāpēc viņš nevar izpildīt VID prasību, tomēr VID 2016.gada 9.septembrī sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu un 2016.gada 5.oktobrī pieņēma lēmumu Nr.14G-BS004683 par iesniedzēja kā uzņēmuma vienīgā valdes locekļa administratīvu sodīšanu, piemērojot naudas sodu un tiesību atņemšanu ieņemt noteiktus amatus.

No 2016.gada 5.oktobra lēmuma Nr.14G-BS004683 izriet, ka VID, pieņemot lēmumu, nav balstījies uz pašu pieņemto 2015.gada 24.aprīļa lēmumu Nr.NK023648 un 2015. gada 16.novembra Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas lēmumu lietā Nr.5-5/0037/17 un no tiem izrietošajām sekām, bet uz komercreģistra datiem, kas neparedz attiecīgo liegumu.

Minētā situācija acīmredzami satur savstarpēji izslēdzošu informāciju, kas atbilstoši LAPK 244.panta prasībām prasa papildus informācijas noskaidrošanu, lai lieta tiktu izskatīta vispusīgi pilnīgi un objektīvi. Taču VID to nav darījis, t.i., VID viennozīmīgi un bez jebkādas motivācijas piešķīris ticamību komercreģistra ziņām, bet nav piešķīris nekādu juridisku nozīmi

savam un tiesas lēmumam, kas ir galvenais tiesiskais pamats tiesību atņemšanai iesniedzējam rīkoties kā valdes loceklim.

Ir acīmredzami, ka konkrētā VID lēmuma pieņēmēji visā kopumā nepārzina administratīvā pārkāpuma procesu un VID kā administratīvās atbildības piemērotāja lomu tajā, kas attiecīgi ir par iemeslu tam, ka rezultātā tika pieņemts nepareizs lēmums.

Lai vispār apsvērtu, vai šādā situācijā ir piešķirama jebkāda ticamība komercreģistra datiem, ir jāņem vērā, ka saskaņā ar LAPK 291.panta ceturto daļu lēmumu par administratīvā soda uzlikšanu nodod izpildei institūcija (amatpersona), kas lēmumu pieņēmusi. Tas nozīmē, - ja VID ir piemērojis tiesību atņemšanu ieņemt noteiktus amatus, tad VID arī ir šī soda izpildes iniciators un kontrolētājs. VID nosūta paziņojumu Uzņēmumu reģistram par šāda lēmuma pieņemšanu un nepieciešamību veikt attiecīgu ierakstu komercreģistrā saskaņā ar likuma "Par Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistru" 4.panta pirmās daļas 3.¹ punktu. Konkrētos apstākļos, kad ir acīmredzamas pretrunas starp VID un tiesas lēmumu un komercreģistra datiem, pastāv liela varbūtība, ka VID 2015.gada 24.aprīļa lēmumu Nr.NK023648 VID nav nosūtījis izpildei Uzņēmumu reģistram. Šiem apstākļiem VID administratīvā pārkāpuma lietā Nr.14G-BS004683 nav pievērsta uzmanība.

Tiesībsargs norāda, ja VID būtu pārliecinājies par šo informāciju, tad VID varētu to labot administratīvā pārkāpuma lietvedības ietvaros, nosūtot Uzņēmumu reģistram paziņojumu par tā izpildi. Pēc lēmuma izpildes, t.i., ziņu ierakstīšanas komercreģistrā maz ticams, ka iznākums administratīvā pārkāpuma lietā Nr.14G-BS004683 būtu tik viennozīmīgs. Pat, ja arī nebūtu nosūtīts attiecīgais paziņojums Uzņēmumu reģistram un ieraksts komercreģistrā nebūtu ierakstīts, tad, tiesībsarga skatījumā, konkrētajā gadījumā ticamība būtu piešķirama tieši VID 2015. gada 24. aprīļa lēmumam Nr.NK023648 un tiesas lēmumam kā soda uzlikšanas pirmavotam.

Saskaņā ar LAPK 9. panta pirmo daļu par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

Tiesībsargs uzskata, ka konkrētajā gadījumā VID nebija pamata pieņemt lēmumu par iesniedzēja saukšanu pie administratīvās atbildības, jo nav administratīvā pārkāpuma sastāva, proti, kā minimums nav konstatējama subjektīvā puse. Ja VID būtu korekti veicis 2015.gada 24.aprīļa lēmuma Nr.NK023648 izpildi, viennozīmīgi būtu konstatējama arī subjekta neesamība, kas šobrīd ir konstatējams, vērtējot 2015.gada 24.aprīļa lēmuma Nr.NK023648 un 2015. gada 16. novembra Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas lēmuma lietā Nr.5-5/0037/17 sekas.

Konkrētajos apstākļos, pamatojoties uz LAPK 239.panta 1.punktu un LAPK 275.panta pirmās daļas 2.punktu, trešās daļas 3.punktu, tiesībsarga skatījumā, administratīvā pārkāpuma lietvedība bija izbeidzama.

Saskaņā ar LAPK 278.¹ panta pirmo daļu - ja administratīvā pārkāpuma lietā pieņemtais institūcijas (amatpersonas) lēmums ir prettiesisks, augstāka iestāde pēc savas iniciatīvas var pieņemt šā kodeksa 287.panta pirmās daļas 2. vai 3.punktā paredzēto lēmumu, t.i., grozīt soda mēru ietvaros, kas paredzēti tiesību normā par atbildību par administratīvo pārkāpumu, vai atcelt lēmumu pilnībā vai tā daļā un pieņemt jaunu lēmumu, ar kuru konstatē personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un uzliek sodu.

Ievērojot minētās tiesību normas, tiesībsargs aicina VID ņemt vērā minētos tiesībsarga apsvērumus un atcelt VID 2016. gada 5.oktobra lēmumu Nr.14G-BS004683 pilnībā. Lūdzam VID informēt tiesībsargu par pieņemto lēmumu šajā jautājumā.

Aicinām iesniedzēju apsvērt arī iespēju atbilstoši LAPK 284.panta noteikumiem vērsties prokuratūrā un lūgt iesniegt protestu par VID 2016.gada 5. oktobra lēmumu Nr.14G-BS004683.

Tiesībsarga rekomendācijas

Tiesībsarga likuma 11. panta 1., 3. un 4. punkts nosaka, ka tiesībsarga funkcijās ietilpst privātpersonas cilvēktiesību aizsardzības veicināšana, labas pārvaldības principa ievērošanas izvērtēšana un veicināšana, kā arī trūkumu atklāšana tiesību aktos, to piemērošanā un trūkumu novēršanas veicināšana jautājumos, kas saistīti cilvēktiesību ar labas pārvaldības principa ievērošanu.

Tiesībsarga likuma 12. panta 4. punkts, paredz, ka, pildot šajā likumā noteiktās funkcijas, tiesībsargs cita starpā, izskatot pārbaudes lietu sniedz iestādei ieteikumus un atzinumus par tās darbības tiesiskumu, lietderību un labas pārvaldības principa ievērošanu.

Ņemot vērā pārbaudes lietā konstatēto un secināto, tiesībsargs VID rekomendē:

1) pārtraukt VID praksi (ja iesniedzēja gadījumam līdzīgās situācijās personām tiek sūtīta informatīva vēstule par atteikšanos izskatīt sūdzību pēc būtības) un rīkoties atbilstoši LAPK prasībām;

2) atcelt VID 2016. gada 5. oktobra lēmumu Nr.14G-BS004683 pilnībā, pamatojoties uz LAPK 278.¹ panta pirmo daļu.

Lūdzam informēt tiesībsargu par rekomendāciju īstenošanu līdz šī gada 1. jūnijam.

Ar cieņu

Tiesībsarga vietā
tiesībsarga vietniece

I. Piļāne

Šis dokuments ir parakstīts ar drošu elektronisko parakstu un satur laika zīmogu